

Sygn. akt VII U 301/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Jacek Chaciński

Protokolant - starszy protokolant Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy Z. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 28 stycznia 2015 roku, znak:(...)

oddala odwołanie.

VII U 301/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił Z. B. (2) prawa do przeliczenia okresu od dnia 1 lutego 1949 r. do 30 listopada 1952 r. w wymiarze podwójnym.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że okres od 1 lutego 1949 r. do 11 kwietnia 1949 r., od 20 kwietnia 1949 r. do 30 września 1949 r. oraz od 7 października 1949 r. do 19 listopada 1949 r. został wnioskodawcy zaliczony jako okres czynnej i zastępczej służby wojskowej w Wojsku Polskim. Okres ten jednak nie został wymieniony w art.1 ust.2, art. 2-4 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych oraz w art.6 ust.1 pkt5 i art. 6 ust.2 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W związku z powyższym stosownie do treści art.5 ust. 3 tej ustawy oraz art.13 ustawy o kombatantach nie może zostać zaliczony w wymiarze podwójnym.

Z decyzją tą nie zgodził się wnioskodawca, wniósł odwołanie. Domagał się jej zmiany i zaliczenia spornego okresu w wymiarze podwójnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje

Z. B. (2) ur. dnia (...) jest uprawniony do emerytury.

W okresie od 1 lutego 1949 r. do 11 kwietnia 1949 r. odbył kurs zastępców dowódców batalionów brygad (...) w Ł. przy Oficerskiej Szkole (...) (...) (świadectwo nr 82, k. 46 t. IV a.e.). Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 30 lipca 1997 r. okres ten został zaliczony wnioskodawcy do stażu pracy(k 7.0 t. IV a.e.).

W okresie od 20 kwietnia 1949 r., do 30 września 1949 r. wnioskodawca uczestniczył w przysposobieniu zawodowym i wojskowym w (...) Organizacji (...).

Stosownie do art. 47 ustawy z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu powszechny obowiązek przysposobienia zawodowego obejmował:

- a) naukę,
- b) wykonywanie pracy okresowej,
- c) wykonywanie pracy dorywczej.

Od 7 października 1949 r. do 19 listopada 1952 r. wnioskodawca odbywał służbę wojskową (kopia książeczki wojskowej t.II a.r. zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzupełnień w N. z dnia 24 kwietnia 1995 r.). Powyższe okresy zostały również uwzględnione przy ustaleniu prawa i wysokości emerytury (okoliczność bezsporna).

W dniu 16 grudnia 2014 r. Z. B. (2) złożył wniosek o przeliczenie okresu służby w Organizacji (...) oraz okresu służby wojskowej od 1 lutego 1949 r. do 30 listopada 1952 r. w wymiarze podwójnym traktując je jako okresy represji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych i rentowych wnioskodawcy, których autentyczność i wiarygodność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Nie ma zatem żadnych wątpliwości co do ich mocy dowodowej.

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 13 ustawy z dnia z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego okresy, o których mowa w art. 1 ust. 2 i art. 2-4, uwzględnia się w wymiarze podwójnym przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przepis art.1 ust.2 ustawy wskazuje co należy rozumieć przez działalność kombatancą, art. 2 zaś określa jaką działalność uznaje się za równorzędną z działalnością kombatancą. Do okresów tych zalicza się także okresy przebywania w więzieniu, niewoli, obozach, ośrodkach zagłady i innych miejscach odosobnienia szczegółowo wymienionych w art.3 ustawy. W końcu przepis art.4 ust.1 stanowi, że przepisy ustawy stosuje się również do osób, które podlegały represjom wojennym i okresu powojennego. Represjami w rozumieniu ustawy są okresy przebywania:

- 1) z przyczyn politycznych, narodowościowych, religijnych i rasowych:
 - a) w hitlerowskich więzieniach, obozach koncentracyjnych i ośrodkach zagłady,
 - b) w innych miejscach odosobnienia, w których warunki pobytu nie różniły się od warunków w obozach koncentracyjnych, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa,
 - c) w innych miejscach odosobnienia, w których pobyt dzieci do lat 14 miał charakter eksterminacyjny, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa;
- 2) z przyczyn narodowościowych i rasowych w gettach;
- 3) z przyczyn politycznych, religijnych i narodowościowych;

a) w więzieniach oraz poprawczych obozach pracy i poprawczych koloniach pracy podległych Głównemu Zarządowi Obozów i Kolonii Poprawczych NKWD, a od marca 1946 r. MWD ZSRR,

b) na przymusowych zesłaniach i deportacji w ZSRR;

4) w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania w latach 1944-1956, na podstawie przepisów wydanych przez władze polskie, przez sądy powszechne, wojskowe i specjalne albo w latach 1944-1956 bez wyroku - za działalność polityczną bądź religijną, związaną z walką o suwerenność i niepodległość.

Analiza przepisu art.4 wskazuje, że okres przysposobienia zawodowego i wojskowego w (...) Organizacji (...) oraz okres pełnienia służby wojskowej nie są traktowane przez ustawodawcę jako represje okresu powojennego. W konsekwencji brak jest podstaw do przeliczenia tych okresów w wymiarze podwójnym stosownie do art.13 ustawy.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.477(14)§1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.